

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 30. července 2014 č. 624

Stanovisko vlády

k senátnímu návrhu zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (sněmovní tisk č. 250)

Vláda na své schůzi dne 30. července 2014 projednala a posoudila návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 250), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z následujících důvodů:

1. Vláda si je vědoma celospolečenské důležitosti problematiky ochrany přírody, považuje ji za velice citlivou záležitost a snaží se k ní přistupovat odpovědně a komplexně. Nejen právní úprava Národního parku Šumava, ale obecně celá úprava ochrany přírody a krajiny si vyžaduje stálou pozornost vlády, a proto v současné době Ministerstvo životního prostředí připravuje komplexní novelu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, jejímž cílem bude mimo jiné i nové definování cílů ochrany a poslání národních parků a jednotné stanovení základních ochranných podmínek pro všechny národní parky s tím, že zároveň bude dán prostor pro úpravu specifických podmínek v jednotlivých národních parcích. Vláda bude intenzivně hledat celospolečenský konsensus pro tuto právní úpravu a příslušný návrh zákona předloží do legislativního procesu tak, aby mohl být v tomto volebním období přijat.

2. Vláda konstatuje, že předložený návrh zákona nesplňuje výše uvedená kritéria, především postrádá koncepčnost a systematiku komplexní ochrany všech národních parků a problematický je především pro jednoznačně odlišnou úpravu Národního parku Šumava oproti jiným národním parkům.

3. Při zpracování návrhu zákona nebyl dodržen postup stanovený zákonem o ochraně přírody a krajiny pro vyhlášení zvláště chráněných území, z nichž nejvýznamnější ochranu požívají právě národní parky, a to zajištění možnosti projednání návrhu zákona o vyhlášení národního parku s dotčenou veřejností. Vláda tuto skutečnost musí konstatovat, přestože si je vědoma, že je problematické toho dosáhnout jiným způsobem než předložením vládního návrhu zákona.

4. Vláda své konstatování, že návrh zákona směřuje k přijetí zásadně odlišného právního režimu v jednom ze čtyř národních parků a zakládá tím nesystémové řešení v této oblasti právní úpravy, chce doložit na několika příkladech, včetně zaujetí stanoviska k nim:

- stanovení základní sítě vyznačených cest a tras na území národního parku uvedené v § 7 návrhu zákona je podle názoru vlády nejen v rozporu s požadavky na obsah zákona o národním parku, ale znamená i zasahování moci zákonodárné do otázek, které by měly být ponechány moci výkonné,
- ustanovení o volném vstupu do 1. zóny národního parku jen pro osoby s trvalým pobytem podle § 7 odst. 3 návrhu zákona má diskriminační charakter a je v rozporu s primárním právem EU,
- převod pozemků na obce stanovený v § 11 návrhu zákona považuje vláda za velmi problematický, který v podstatě zakládá jakousi jednoroční rezervaci vybraných státních pozemků pro bezúplatný převod obci a v principu tak neodůvodněně zasahuje do práva státu nakládat se svým majetkem. S tímto ustanovením nelze souhlasit ani s ohledem na plošný předpoklad vyjádřený v důvodové zprávě, že správa k těmto pozemkům nepatří k hlavním

předmětům zájmu dotčených organizačních složek státu a ani s tím, že řada z těchto pozemků není řádně udržována, neboť tyto argumenty nemohou být relevantní pro uložení povinnosti státu k bezúplatnému převodu,

- finanční příspěvek za ztížený výkon správy svého území stanovený v § 12 návrhu zákona považuje vláda za nesystémové opatření s dopadem na státní rozpočet, se kterým nelze souhlasit. Dikce citovaného ustanovení ani důvodová zpráva neuvádějí způsob administrace finančního příspěvku, tedy kdo a jak bude finanční příspěvek obcím vyplácet a z jakého zdroje by měl být příspěvek vyplácen. Vláda chce v souvislosti s tímto institutem poukázat i na to, že „ztížený výkon správy svého území“ mohou mít i obce na území jiných národních parků, ale nejen na nich,
- za nadbytečnou právní úpravu považuje vláda ustanovení § 13 návrhu zákona, protože problematiku „integrovaného záchranného systému“ upravují jiné právní předpisy.